

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6Tos/17/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8124010644
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emil Dubňanský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8124010644.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Dubňanského a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA na neverejnom zasadnutí konanom dňa 07. augusta 2024 v trestnej veci ods. A. B., o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Prešov sp. zn. 4PP/27/2024 zo dňa 20. júna 2024, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku z a m i e t a sťažnosť odsúdeného A. B..

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Prešov 4PP/27/2024 zo dňa 20. júna 2024 bola podľa § 66 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona zamietnutá žiadosť odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C. - D. D., trvale bytom C., E. F. XXX/XX, toho času ÚVTOS Prešov o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 16 (šestnásť) mesiacov, uloženého mu Trestným rozkazom Mestského súdu Bratislava I. sp. zn. 0T/343/2023, zo dňa 08.09.2023 právoplatným dňa 08.09.2023.

Proti tomuto uzneseniu ihneď na verejnom zasadnutí podal odsúdený sťažnosť, ktorú do rozhodnutia krajského súdu bližšie nezdôvodnil.

Na základe podanej sťažnosti krajský súd preskúmal podľa § 192 ods. 1 Tr. poriadku správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a zistil pritom, že sťažnosť odsúdeného nie je opodstatnená.

Prvostupňový súd v úvodnej časti svojho rozhodnutia podrobne rozoberá hodnotenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, podľa ktorého odsúdený nebol disciplinárne odmenený ani potrestaný. Zo záznamov v pedagogickej dokumentácii vyplýva, že správanie a vystupovanie bolo na požadovanej úrovni, príkazy a nariadenia príslušníkov plnil a rešpektoval bez výhrad. Na základe predloženého návrhu psychológom a rozhodnutím riaditeľa ústavu bol umiestnený do oddielu špecializovaného zaobchádzania vzhľadom na osobnostné prejavy odsúdeného. V oddiele špecializovaného zaobchádzania sa nachádza doposiaľ. Odsúdený nie je a ani nebol v oddiele špecializovaného zaobchádzania zaradený do pracovného procesu z dôvodu nedostatku vhodných pracovných príležitostí a možností. Resocializačná prognóza je u odsúdeného podľa nástroja hodnotenia rizika recidívy trestnej činnosti CRA menej priaznivá. Riziko recidívy trestnej činnosti je stredné. Odsúdený podľa názoru riaditeľa ústavu preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu, pričom lehota na podmiennečné prepustenie je aktuálne u odsúdeného dodržaná. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti riaditeľ ústavu odporučil podmiennečné prepustenie odsúdeného s určením primeranej skúšobnej doby a nariadením probačného dohľadu. Vzhľadom na identifikáciu rizikových faktorov, ktoré boli primárnou príčinou vedúcou k spáchaniu trestnej činnosti, riaditeľ ústavu odporučil uložiť obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov počas plynutia skúšobnej doby odsúdeného, ako aj povinnosť zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo

uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie. Riaditeľ ústavu sa zároveň pripojil k žiadosti odsúdeného o podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Podľa odpisu z registra trestov SR odsúdený A. B. bol doposiaľ 5 krát súdne trestaný, z toho v 3 prípadoch mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, resp. pôvodne uložený trest odňatia slobody s podmienkovým odkladom mu bol nariadený. Z výkonu trestu odňatia slobody v prípade jeho prvého odsúdenia bol 17.12.2008 podmienkovo prepustený a následne bol podmienkovo prepustený aj z výkonu trestu uloženom mu v konaní vedenom na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 6T/178/2010 a to v konaní pod sp. zn. 4PP/97/2011.

Okresný súd predovšetkým preskúmal splnenie formálnych podmienok na podmienkové prepustenie odsúdeného A. B. z výkonu trestu odňatia slobody a zistil, že odsúdený tieto podmienky spĺňa, keďže polovica trestu odňatia slobody uložená mu za prečin uplynula dňa 06.05.2024, čo vyplýva nielen zo skráteného výpisu klienta - odsúdeného A. B., ktorú predložil ÚVTOS Prešov, ale tento údaj korešponduje s obsahom spisu vedeného na Mestskom súde Bratislava I pod sp. zn. 0T/343/2023.

Zákonným predpokladom podmienkového prepustenia odsúdeného, okrem splnenia formálnych kritérií, ktorým je uplynutie požadovanej dĺžky výkonu trestu v závislosti od závažnosti trestného činu, je podľa prvostupňového súdu aj posúdenie, či odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Splnenie tejto materiálnej podmienky sa tiež (okrem iných) viaže na správanie odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody a jej plnenie preukazuje príslušný ústav na výkon trestu v hodnotení odsúdeného. V danom prípade bolo podľa okresného súdu nevyhnutné uviesť, že odsúdený v priebehu výkonu trestu neporušoval pravidlá a normy, ktoré sú pre výkon trestu stanovené a z jeho hodnotenia vyplýva bezproblémový výkon trestu, o čom svedčí aj to, že nebol nielen disciplinárne potrestaný, ale neboli zaznamenané ani žiadne iné nedostatky v jeho správaní.

Súd prvého stupňa následne poukázal na relevantné rozhodnutia súdov týkajúcich sa splnenia podmienok podmienkového prepustenia a či je možné očakávať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život. Okresný súd podrobne rozviedol trestnú minulosť odsúdeného, ktorá je relevantným faktorom pri rozhodovaní o podmienkovom prepustení odsúdeného. Aj keď predpoklad vedenia riadneho života v budúcnosti nemôže byť založený predovšetkým, či dokonca výlučne na trestnej minulosti konkrétneho jednotlivca, je ale potrebné zdôrazniť, že A. B. bol celkovo 5 krát súdne trestaný a je teda zrejme, že dodržiavanie noriem spoločnosti nebolo v minulosti jeho prioritou. Odsúdený mal dostatok času a priestoru už pri prvom podmienkovom prepustení ako aj v ďalšom priebehu svojho života preukázať, že chce žiť slušným životom. To ale v minulosti nevyužil a nie je podľa presvedčenia súdu prvého stupňa predpoklad, že sa tak stane aj v budúcnosti. Odsúdený bol dvakrát podmienkovo prepustený, pričom hneď po osvedčení sa v prípade jeho prvého podmienkového prepustenia dňa 18.06.2010, už bol v konaní na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 6T/178/2010 trestným rozkazom zo dňa 23.05.2011 uznaný za vinného z ďalšieho trestného činu, za spáchanie ktorého mu bol uložený znova nepodmienečný trest odňatia slobody, z ktorého bol opätovne v konaní na bývalom Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 4PP/97/2011 podmienkovo prepustený, a hoci sa osvedčil dňa 11.04.2014, opätovne bol v konaní vedenom na bývalom Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 0T/117/2017 trestným rozkazom zo dňa 22.03.2017 uznaný za vinného z úmyselného trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/ Tr. zákona a následne bol opätovne dvakrát súdne trestaný za tento istý trestný čin, teda sa v jeho prípade jedná o špeciálneho recidivistu, u ktorého ani opakované výkony trestov odňatia slobody nevedli ku korekcii jeho správania a ani predchádzajúce podmienkové prepustenia nemali na jeho správanie spoločnosťou želaný korigujúci efekt. Podľa okresného súdu neexistuje žiadna skutočnosť, ktorú by mohol hodnotiť v tom smere, že by sa niečo na jeho doterajšom správaní zmenilo a že možno od neho očakávať, že povedie v budúcnosti riadny život. Dôkazom o ignorácii rozhodnutí súdov je aj jeho posledné odsúdenie, kde bol uznaný za vinného z marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. b/ Tr. zákona, kedy nerešpektoval predchádzajúce rozhodnutie súdu o zákaze pobytu. Z jeho konečného návrhu predneseného na verejnom zasadnutí vyplýva, že svoje odsúdenia bagatelizuje, svoje správanie racionalizuje a ani po výkone tejto časti trestu si neuvedomuje závažnosť svojho konania. Preto hoci trestnú minulosť nemožno hodnotiť formalisticky - koľkokrát bol jednotliviec odsúdený, koľkokrát vykonával nepodmienečný trest odňatia slobody, či koľkokrát porušil podmienky podmienkového prepustenia, jeho podmienkové prepustenia a následné odsúdenia dávajú prvostupňovému súdu pri komplexnom hodnotení odsúdeného možnosť urobiť záver odlišný od záveru

riaditeľa ústavu uvedeného v jeho hodnotení o strednom stupni recidívy, pretože na tento záver nie je vzhľadom na osobu odsúdeného žiaden dôvod a riziko recidívy pri komplexnom posúdení osoby odsúdeného považuje okresný súd za tak vysoké, že znemožňuje pozitívne rozhodnutie o jeho žiadosti pre nesplnenie materiálnych podmienok na podmiennečné prepustenie uvedených v § 66 ods. 1 Tr. zákona. Z uvedených dôvodov súd prvého stupňa zamietol žiadosť odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

V prieskumnom konaní sťažnostný súd zistil, že odsúdený v súčasnosti vykonáva trest odňatia slobody uložený mu trestným rozkazom Mestského súdu Bratislava I pod sp. zn. OT/343/2023 zo dňa 08.09.2023, ktorý nadobudol právoplatnosť ten istý deň, ktorým bol uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g/, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. b/ Tr. zákona, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Ods. A. B. sa domáha podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, nakoľko mu uplynula polovica trestu odňatia slobody a po prepustení z výkonu trestu sa chce hneď zamestnať a nechce ďalej páchať trestnú činnosť.

Ako už stabilne konštatuje krajský súd vo svojich rozhodnutiach, podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody znamená podstatnú zmenu spôsobu jeho výkonu, a preto by mala byť umožnená len odsúdeným, u ktorých je reálny predpoklad, že uložený trest splní svoj účel aj bez potreby jeho celého výkonu v ústave. Súd preto musí skúmať všetky okolnosti svedčiace o možnostiach prevýchovy odsúdeného a jeho správanie vo výkone trestu odňatia slobody.

Z pojatia trestu ako účelovej sankcie vyplýva, že pokiaľ doposiaľ vykonanou časťou trestu bol dosiahnutý účel trestu sledovaný zákonom, je ďalší výkon trestu nepotrebný a taktiež neodôvodnený. Aj keď súd pri ukladaní trestu prihliada k možnostiam nápravy páchatel'a, nie je možné vždy presne predvídať, ako sa u jednotlivých páchatel'ov prejaví jeho výchovný účinok. Z chovania odsúdeného a z jeho postoja k plneniu si povinnosti v dobe výkonu trestu môže byť zjavné také polepšenie, že ďalší výkon trestu nie je potrebný a môže byť prepustený na slobodu. Podmiennečné prepustenie je významným prostriedkom dovŕšenia prevýchovy a resocializácie odsúdeného a neznamená teda ukončenie tohto procesu, ale pokračovanie prevýchovného a resocializačného procesu v iných podmienkach (na slobode).

Zmysel tohto inštitútu nie je v tom, že za dobré chovanie, prípadne za plnenie si svojich povinností vo výkone trestu bude odsúdený automaticky prepustený po odpykaní si zákonom stanovenej doby, bez zreteľa k účelu trestu. Nevyhnutným predpokladom pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je aj pozitívna prognóza budúceho správania sa odsúdeného.

Z hodnotenia odsúdeného z ÚVV a ÚVTOS Prešov sťažnostnému súdu okrem iného vyplýva, že resocializačná prognóza sa javí do budúca u odsúdeného ako menej priaznivá a riziko sociálneho zlyhania je stredné.

Krajský súd zastáva názor, že len samotné plnenie príkazov a nariadení vo výkone trestu odňatia slobody a dodržiavanie väzenského poriadku nie je samo o sebe, bez splnenia ďalších okolností, postačujúce na dosiahnutie materiálneho predpokladu uvedeného v § 66 ods. 1 Tr. zákona. Odsúdený sa takýmto správaním len adaptuje na podmienky výkonu trestu odňatia slobody a v prípade nedodržiavania stanoveného ústavného poriadku sa vystavuje hrozbe uloženia disciplinárneho potrestania.

Na naplnenie materiálneho predpokladu pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody sa vyžaduje predovšetkým aktívny prístup a postoj odsúdeného, z ktorého možno vyvodit' polepšenie sa a v budúcnosti očakávať, že si odsúdený z výkonu trestu vzal ponaučenie a bude dodržiavať zákonom stanovené normy správania sa a viesť riadny život. Krajský súd dodáva, že materiálnu podmienku možnosti očakávať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život je potrebné i v tomto prípade skúmať aj pri zohľadnení okolností predchádzajúceho života odsúdeného, vrátane jeho skorších odsúdení. Podľa názoru sťažnostného súdu odsúdený svojím správaním vo výkone trestu odňatia slobody preukázal síce istý stupeň polepšenia (nebol disciplinárne postihnutý ale ani odmenený), avšak zároveň od neho nemožno dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, vzhľadom na jeho predchádzajúce výkony trestov odňatia slobody. Neušlo totiž pozornosti sťažnostného súdu, že odsúdený je 3 krát vo

výkone trestu odňatia slobody, pričom ako to vyplýva z registra trestov, odsúdený spravidla v krátkej dobe po uplynutí skúšobnej doby po podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody sa opätovne dopúšťa ďalšej trestnej činnosti, v dôsledku čoho sa znova ocitá vo výkone trestu. Ak ani predtým viackrát vykonané nepodmiennečne tresty odňatia slobody neprímali odsúdeného začať žiť riadnym spôsobom života a znova sa nedopúšťať ďalšej trestnej činnosti, potom jeho vyjadrenie, že chce sa ihneď zamestnať a nie páchať trestnú činnosť, hodnotí krajský súd ako nie celkom úprimné. Preto záver okresného súdu, že odsúdený po materiálnej stránke nespĺňa predpoklady na podmiennečné prepustenie je správny.

Podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je totiž na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko recidívy. Takouto okolnosťou, ktorá má pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení význam, je podľa odbornej literatúry, ako aj bohatej rozhodovacej praxe Ústavného súdu SR, Najvyššieho súdu SR a všeobecných súdov, taktiež predchádzajúci spôsob života odsúdeného, vrátane jeho minulej trestnej činnosti. Okresný súd neopomenul poukázať na spáchané trestné činy, ktoré odsúdený v súčasnej dobe vykonáva s tým, že tieto nenasvedčujú na jednorazové vybočenie, práve naopak, tresty preukazujú opakované páchanie trestnej činnosti, a to predovšetkým tej majetkovej. Krajský súd dodáva, že podstatou tohto inštitútu je skutočnosť, že sa neuplatňuje plošne, ale iba vo vhodných prípadoch, teda iba u niektorých odsúdených. Podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody po uplynutí doby požadovanej zákonom, teda nenastáva automaticky, ale po zhodnotení všetkých, právne relevantných skutočností. Pozitívna prognóza budúceho chovania odsúdeného je nutným predpokladom pre rozhodnutie o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody. Táto prognóza musí vyplývať zo zhodnotenia chovania sa odsúdeného počas výkonu trestu a tiež i pred jeho výkonom (predchádzajúce odsúdenia). Význam má i zistenie, aké sociálne podmienky sú vytvorené pre odsúdeného po jeho prípadnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody. V konkrétnom prípade aj podľa názoru sťažnostného súdu odsúdený A. B. splnil iba formálne podmienky inštitútu podmiennečného prepustenia. K tomu, aby žiadosť odsúdenej osoby o podmiennečné prepustenie bola úspešná sa však vyžaduje aj splnenie materiálnych podmienok. V tomto smere okresný súd svoje rozhodnutie založil na všestrannom zhodnotení osobnosti odsúdeného, dostatočne zhodnotil jeho doterajšie správanie sa počas výkonu trestu, prihliadal na jeho osobné pomery, na spáchané trestné činy i na účel trestu.

Vo vzťahu k posúdeniu splnenia materiálnych podmienok podmiennečného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, sťažnostný súd v tejto súvislosti tiež skúmal, či u odsúdeného došlo k polepšeniu, teda, či u neho prebehol proces vnútornej premeny jeho osobnosti oprávňujúci „nádej“, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život, v rámci čoho zvažil aj závažnosť a povahu trestných činov, ktorých sa vykonávaný trest týka, plnenie si povinností a správanie sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody v kontexte jeho doterajšieho spôsobu života, charakteru jeho osoby, povahových vlastností a jeho postoja k spáchanej trestnej činnosti. V neprospech odsúdeného ale práve svedčí najmä predchádzajúce opakované páchanie rôznorodnej (hlavne majetkovej) trestnej činnosti. Vychádzajúc z charakteru trestnej činnosti, pre ktorú v súčasnosti trest odňatia slobody odsúdený vykonáva, ako aj z jeho sklonov k opakovanému páchaniu trestnej činnosti, možno vyvodiť záver, že páchanie trestnej činnosti nie je len jednorazovým vybočením zo spôsobu jeho života, ale že sa jedná o osobu, ktorá opakovane trestnú činnosť pácha, pričom nie je záruka, že po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody sa opakovane nedopustí trestnej činnosti.

Už Ústavný súd SR konštatoval, že zmysel podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie bol odsúdený automaticky podmiennečne prepustený po uplynutí ustanovenej doby bez zreteľa na účel trestu. Je potrebné vziať do úvahy i samotný účel trestu, ktorý obsahuje viac komponentov, ku ktorým súdy pri svojom rozhodovaní musia prihliadať. Podstatou ich úvah je potom v konečnom dôsledku dôvodnosť predpokladu, že odsúdený povedie v budúcnosti i na slobode riadny život s minimalizáciou rizika jeho recidívy. Pokiaľ všeobecný súd prihliadne na okolnosť, že nie je zabezpečená podmienka budúceho riadneho života sťažovateľa, je to výlučne iba vecou jeho uváženia, ak dospel k záveru, že doterajší výkon trestu odňatia slobody neodstránil charakterové vlastnosti, ktoré sťažovateľa viedli k páchaniu závažnej trestnej činnosti. Ústavný súd v týchto prípadoch nemôže zasahovať do skutkových a právnych záverov všeobecného súdu za predpokladu, že ich možno pokladať za ústavne udržateľné a aprobovateľné. Taktiež Ústavný súd SR vo svojom rozhodnutí I. ÚS 136/2024 zo 7. marca 2024 uviedol, že ak konajúce všeobecné súdy v

súlade s účelom § 66 Trestného zákona pri posudzovaní žiadosti o podmiennečné prepustenie obsahlo analyzovali trestnú minulosť sťažovateľa a zároveň očakávanie toho, že v budúcnosti povedie riadny život, podmienky podmiennečného prepustenia odvodzovali od prítomnosti (teda od súčasného správania odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody), ale v určitej miere aj retrospektívne, t. j. pohľadom na trestnú minulosť, okolnosti spáchania trestného činu (I. ÚS 348/2019), pričom skúmali efektivitu vplyvu rodinného prostredia na sťažovateľa a prípadného jeho zamestnania sa, a tieto vyhodnotili ako nedostatočné, je takéto vyhodnotenie z ústavnoprávneho aspektu udržateľné a ústavný súd závery prijaté všeobecnými súdmi na základe takto vykonaného dokazovania nie je oprávnený prehodnocovať.

I keď medzi ostatným podmiennečným prepustením a spáchaním aktuálnej trestnej činnosti uplynula dlhšia doba, nemá táto okolnosť automaticky za následok, že nevyužitie poskytnutej šance a opakovaná recidíva stráca pre posúdenie podmienok na nové podmiennečné prepustenie význam. Táto skutočnosť skôr svedčí o tom, že odsúdený si ani po rokoch neuvedomil nesprávnosť svojho konania a zo zisťných dôvodov je schopný trestnú činnosť opakovať. To rozhodne nesvedčí o dôvodnosti očakávania, že v budúcnosti povedie riadny život. Tieto skutočnosti, podľa názoru krajského súdu, poskytujú vo svojom súhrne dostatočný podklad na posúdenie či odsúdený splnil i materiálnu podmienku vyžadovanú na podmiennečné prepustenie. Vychádzajúc z uvedených skutočností sťažnostný súd konštatuje, že u odsúdeného sú síce naplnené formálne podmienky podmiennečného prepustenia, nakoľko došlo v jeho prípade k výkonu polovice uloženého nepodmiennečného trestu, avšak nie sú splnené materiálne podmienky na jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. I keď riaditeľ ÚVTOS odporučil podmiennečné prepustenie s dohľadom, takýto záver nemá pre súd záväzný charakter, jedná sa len o odporúčenie. Naopak, súd musí starostlivo a autonómne posúdiť, či sú splnené formálne i materiálne podmienky na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Podľa krajského súdu to, že odsúdený participuje na programe zaobchádzania, že sa správa slušne voči personálu a spoluodsúdeným, ešte neznamená, že v podmienkach slobody bude jeho konanie totožné. Sťažovateľ nepresvedčil ani krajský súd, že sa zmenil a zmenil životné priority a hodnoty, z ktorých by mohli vyplynúť záruky, že povedie riadny život. Práve výchovným pôsobením trestu odsúdený participuje na programe zaobchádzania, keď prostredníctvom neho je napĺňaný aj účel trestu. Sťažovateľ sa síce adaptoval v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody, no poučenie si z tohto svojho konania neodniesol, pretože v minulosti svoj život nezmenil a trestnú činnosť páchal aj po svojom podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody v iných trestných veciach. Odsúdenému boli poskytnuté viaceré šance, a to aj v podobe podmiennečných trestov odňatia slobody, ktoré nevyužil, a preto niet sa prečo domnievať, že práve podmiennečné prepustenie z aktuálneho výkonu trestu odňatia slobody splní svoj zákonom sledovaný účel.

A keďže odsúdený v rámci podaného opravného prostriedku nepredložil žiadne sťažnostné námietky, s ktorými by sa krajský súd musel vysporiadať a odpovedať na ne, toto boli podstatné dôvody, pre ktoré sťažnostný súd považoval rozhodnutie okresného súdu za správne a zákonné a riadny opravný prostriedok odsúdeného ako nedôvodný zamietol v zmysle ustanovenia § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku.

Rozhodnutie bolo prijaté jednohlasne.
jednohlasný

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.